

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, Jud. Oleg Melniciuc

Dosarul nr. 3r-861/2016

## **D E C I Z I E**

16 decembrie 2016  
mun. Chișinău

*Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău*

Instanța compusă din:

Președintele completului

Nina Vascan

Judecătorii  
Negru

Eugenia Fistican și Veronica

examinînd, fără citarea părților, cererea de recurs înaintată de avocatul Maxim Sidorencu, în interesele lui Șhor Ilan Miron împotriva încheierii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 24 octombrie 2016, adoptată în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă Șhor Ilan Miron către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat privind anularea parțială a deciziei nr. 91 din 28.04.2016 și anularea deciziei nr. 133 din 27.06.2016, prin care asigurarea acțiunii a fost respinsă,-

a c o n s t a t a t :

### **Pretențiile reclamantei**

La data de 03 august 2016, Șhor Ilan Miron a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind anularea parțială a deciziei nr. 91 din 28.04.2016 și anularea deciziei nr. 133 din 27.06.2016.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a menționat că, prin

Decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat emisă asupra cazului de încălcare fiscală comisă de Șor Ilan Miron, nr. 91 din 28.04.2016 ca rezultat al efectuării controlului fiscal repetat efectuat prin metoda verificării tematice cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil, al corectitudinii calculării, declarării și achitării impozitului pe venit de către persoana fizică Șor Ilan Miron, pentru perioada anului 2013, i s-a calculat un impozit pe venit de 25694,34 lei și i s-a aplicat o amendă de 25694,34 lei și o penalitate de 5368,06 lei.

Indică că, nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă, la data de 27.05.2016 reclamantul a înaintat organului fiscal contestația, solicitând anularea parțială a deciziei nr. 91 din 28.04.2016 în partea constatatoare la pct. IX, XXIII, XXIV, cât și în partea decisivă la pct. III, IV, V privind calcularea și încasarea la buget a sumei de 25654,34 MDL - impozit pe venit obținut de persoana fizică, aplicarea amenzii în mărime de 25694.34 MDL pentru diminuarea impozitului pe venit și penalitatea aplicată în mărime de 5368,06 MDL.

Mai indică că, prin decizia nr. 133 din 27.06.2016 a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat contestația înaintată a fost respinsă, fără a prezenta vreo motivație legală a respingerii argumentelor contestației.

Ca rezultat, prin prezenta acțiune contestă deciziile Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.91 din 28.04.2016 (în partea sus-indicată) și nr. 133 din 27.06.2016, pe care le consideră drept ilegale și neîntemeiate, lipsite de baza legală și pasibile de anulare.

Consideră că, ambele decizii au argumentare similară, care însă nu conține niciun argument și nicio motivare din care au fost respinse obiecțiile depuse de către reclamant la etapa primirii deciziei de sancționare nr. 91 din 28.04.2016 și la etapa examinării și respingerii de către organul fiscal a contestației, prin decizia nr. 133 din 27.06.2016.

La data de 24 octombrie 2016, reprezentantul reclamantului Șor Ilan, avocatul Maxim Sidorencu a înaintat cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare prin suspendarea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 91 din 28 aprilie 2016.

În motivarea cererii a indicat că, reclamantul a contestat pe cale judiciară legalitatea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 91 din 28.04.2016.

Susține că în conformitate cu prevederile art. 252 alin Cod Fiscal al RM, decizia emisă poate fi pusă în executare începând cu 28.05.2016 indiferent de faptul contestării ei. Astfel, prin executarea silită a deciziei organului fiscal înainte de soluționarea de către instanță a contestației depuse, reclamantului i se poate cauza paguba materială și prejudiciu iminent și nejustificat la momentul dat.

Mai mult ca atât menționează că, executarea silită a actului administrativ contestat poate crea impedimente la execuția ulterioară a hotărîrii judecătorești și poate implica necesitatea întoarcerii executării.

Invocă prevederile art. 21 alin. (1) și (2) a legii contenciosului administrativ potrivit căruia, suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de contencios administrativ concomitent cu înaintarea acțiunii, dacă legea nu prevede altfel. (2) În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu.

Potrivit art. 252 alin (2) Cod Fiscal al RM, în caz de contestare, executarea deciziei asupra cazului de încălcare fiscală nu se suspendă dacă autoritatea care examinează contestația nu dispune altfel.

Astfel, solicită reprezentantul reclamantului aplicarea măsurilor asigurătorii sub formă de suspendare a executării actului administrativ contestat, și anume a deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.91 din 28.04.2016.

### **Poziția instanței de fond**

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 octombrie 2016, cererea de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Maxim Sidorenco, în interesele lui Ilan Șor a fost respinsă ca neîntemeiată.

### **Solicitarea recurentului:**

Invocînd ilegalitatea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 octombrie 2016, la 31 octombrie 2016 avocatul Maxim Sidorenco, în interesele lui Ilan Șor a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii, cu pronunțarea unei noi decizii prin

care cererea de asigurare a acțiunii să fie admisă integral.

### **Argumentele părților:**

În motivarea recursului avocatul Maxim Sidorencu, în interesele lui Ilan Șor a indicat că, încheierea primei instanțe este neîntemeiată și ilegală, pasibil de a fi casată.

Menționează că, demersul privind asigurarea acțiunii prin suspendarea executării deciziei contesate a fost înaintat avînd în vedere că nesuspendarea executării acestei decizii va duce la executarea silită a acesteia conform prevederilor art. 252 Cod Fiscal.

Mai menționează că, în cadrul examinării demersului de asigurare a acțiunii reprezentanții IFPS au recunoscut faptul că, conform prevederilor Codului Fiscal al RM decizia contestată a devenit executorie și va fi pusă în executare indiferent de procedura judiciară privind contestarea legalității acesteia.

Astfel indică că, amenda contestată se va încasa silit înainte de emiterea hotărîrii definitive în prezenta cauză. Prin prisma normelor art. 123 alin (6) CPC RM și art. 252 Cod Fiscal al RM, riscul cauzării pagubei iminente reclamantului rezultă din faptele constatate în instanță și conținutul normelor legale aplicabile, drept urmare, contrar opiniei instanței de fond careva alte probe în susținerea demersului înaintat nu puteau și nici nu trebuiau fi prezentate. Or, din cumulul circumstanțelor de fapt și de drept prezente rezultă clar că, în cazul anulării pe cale judiciară a deciziei contestate prin care se aplică amendă după ce această va fi achitată, suma achitată a amenzii va constitui paguba materială a reclamantului-recurentului, prin urmare, temeiul invocat în demersul de suspendare a executării deciziei contestate se încadrează pe deplin în prevederile art. 21 din Legea RM a contenciosului administrativ.

Fiindu-i acordată posibilitatea intimatului Inspectoratul Fiscal Principal de Stat să-și exprime poziția referitor la cererea de recurs, din partea acestuia careva referință sau demers din care poate fi dedusă poziția referitor la recursul declarat nu a parvenit.

### **Termenul de declarare a recursului**

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 425 CPC, care statuează expres că, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din actele pricinii rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la data de 24 octombrie 2016, iar recursul a fost depus la 31 octombrie 2016, prin urmare Colegiul Civil conchide că, recursul a fost declarat în termen.

### **Aprecierea instanței de recurs**

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul Civil consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Potrivit art. 423 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheiere primei instanțe.

Corespunzător art. 428 CPC, decizia instanței de recurs pronunțată după examinarea recursului împotriva încheierii emise în primă instanță rămâne irevocabilă din momentul pronunțării.

Astfel, instanța de recurs a constatat cu certitudine că, Șor Ilan Miron a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind anularea parțială a deciziei nr. 91 din 28.04.2016 și anularea deciziei nr. 133 din 27.06.2016.

Ulterior, la data de 24 octombrie 2016, reprezentantul reclamantului Șor Ilan, avocatul Maxim Sidorencu a înaintat cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare prin suspendarea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 91 din 28 aprilie 2016.

În acest sens, prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 octombrie 2016, cererea de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Maxim Sidorencu, în interesele Ilan Șor a fost respinsă ca neîntemeiată.

Analizînd situația de fapt din prezenta speță vis-a-vis de asigurarea acțiunii, în raport cu materialele pricinii, instanța de recurs consideră oportun de a reitera prevederile art. 174 CPC, care statuează expres că, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice

fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

Potrivit art. 175 alin. 1 lit. c), alin. 2 CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să interzică altor persoane săvîrșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el. Judecătorul sau instanța poate dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174.

Potrivit art. 177 alin.1 CPC, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Din conținutul normelor indicate instanța de recurs conchide că, măsurile de asigurare a acțiunii se aplică în cazul în care neaplicarea lor ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

Astfel, participanții la proces, înaintînd instanței cerințe cu privire la aplicarea unor măsuri de asigurare a acțiunii, urmează să justifice prin circumstanțe reale, prin probe pertinente și concludente, faptul că, în caz de neaplicare a acestor măsuri, vor fi create dificultăți judecătorești sau va fi imposibilă executarea hotărîrii judecătorești respective.

Prin urmare, orice demers sau cerință înaintată instanței de judecată, necesită a fi argumentată atît în fapt cît și în drept, or în cazul dat Colegiul careva probe în susținerea cererii de asigurare a acțiunii nu a reținut. De către reclamant nu au fost prezentate probe care ar confirma faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea unei hotărîrii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere sau careva dificultăți la executarea hotărîrii.

Concomitent, Colegiul civil menționează prevederile art. 21 alin. 2 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, care explică că, în cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu, or în prezenta speță Colegiul nu reține riscul de apariție a pagube iminente în caz de neaplicare a măsurii de asigurare, prin suspendarea actului contestat.

La caz, reclamantul nu a prezentat careva probe care ar confirma riscul de apariție a pagube iminente în caz de nesuspendare a actului contestat, prin urmare instanța de fond corect a respins cererea de aplicare a măsurii de

asigurare, or cererea este neîntemeiată.

În cele din urmă, Colegiul civil reiterează că, cererea privind asigurarea acțiunii este nemotivată în fapt, or eventualele temeuri factice necesită a fi justificate și probate și anume în obligația reclamantului cade această probare, iar judecătorul este obligat să respecte principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale prevăzute la art. 24 CPC care explică că, nici una din părți nu trebuie să fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă parte.

Astfel, asigurarea acțiunii civile se face în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, or, în prezenta speță nu există nici o dificultate judecătorească pe care ar putea-o invoca justificat reclamantul, după cum nu există nici un pericol real pentru neexecutarea unei eventuale hotărâri în favoarea sa.

În cele din urmă, Colegiul civil conchide că, prima instanță corect a constatat faptul că, cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către avocatul Maxim Siderenco, în interesele lui Ilan Șor contravine scopului normei de asigurare a acțiunii, fapt ce a fost luat în considerare de instanță de fond prin respingerea ca neîntemeiată a cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

Astfel, reieșind din cererea de recurs, Colegiul consideră că, afirmațiile aduse de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu sunt suficiente pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, din care considerent prima instanță corect a respins cererea de asigurare a acțiunii.

Din considerentele menționate, și având în vedere că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar încheierea contestată este legală și întemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Maxim Siderenco, în interesele lui Ilan Șor, cu menținerea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 octombrie 2016, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă Șhor Ilan Miron către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat privind anularea parțială a deciziei nr. 91 din 28.04.2016 și anularea deciziei nr. 133 din 27.06.2016.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art.art.238-241 CPC, Colegiul Civil,-

## **D E C I D E :**

Se respinge recursul declarat de avocatul Maxim Sidorenco, în interesele lui Șhor Ilan Miron.

Se menține încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 octombrie 2016, adoptată în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă Șhor Ilan Miron către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat privind anularea parțială a deciziei nr. 91 din 28.04.2016 și anularea deciziei nr. 133 din 27.06.2016.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului  
Vascan

Nina

Judecătorii  
Fistican

Eugenia

Veronica Negru